

Hasle: Dette Forslag til Lov om Sogneforstanderskaberne og Amtsraadenes Sammensætning og Valg er det samme, som tidligere er bleven indbragt af den nuværende Førsteminister. Jeg har kun tilladt mig een Forandring, nemlig med Hensyn til den Bestemmelse, at den større Part af Sogneforstanderne skulde vælges af den høist befattede 5te Deel af Sognets Beboere, idet jeg istedetfor denne Bestemmelse har foreslaaet, at denne større Halvdeel af Sogneforstanderne skulde vælges af dem, som efter Forordningen af 13de August 1841 ere valgberettigede til Sogneforstanderskabet. Det er altsaa ikke noget nyt Princip, som jeg søger at indføre. Jeg har ikke foretaget nogen Forandring i den ifølge den gjældende Communalanordning bestaaende Valgret, men har kun søgt en friere Udvikling af den, idet jeg har optaget den Bestemmelse, som ogsaa findes i det tidligere indbragte Forslag, at den mindre Halvdeel af Sogneforstanderne skulde vælges af alle Sognets Beboere, der have opnaaet 25 Aars Alderen, og ere i Besiddelse af Betingelserne for Valgret til Folkethinget, naar de tillige i det sidst forløbne Calendarjaar have bidraget til Communen, hvad enten de have svaret dette Bidrag i Penge, Naturalier eller Arbejde. Med Hensyn til Amtsraadenes Sammensætning, Præstens, Herredsfogdens, eller Birkedommerens Forhold til Sogneforstanderskaberne, med Hensyn til Amtmændenes og Provsternes Forhold til Amtsraadene, samt med Hensyn til de reglementariske Bestemmelser har jeg aldeles fulgt det Lovforslag, der tidligere er bleven indbragt af vor nuværende Førsteminister, og jeg haaber derfor ogsaa at faae Understøttelse af Ministeren for Forslaget. — Thinget har altid med Velvillie imødefommet de Lovforslag, som have havt til Hensigt enten en heel ny Communalanordning, eller, ligesom dette, ved en friere Valglov at føre Grundlovens § 96 ud i Livet, en Paragraph, som altfor længe har været en død og ufrugtbar Bestemmelse, og jeg regner derfor paa, at det ærede Thing vil understøtte mit Forslag, som jeg herved anbefaler.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over

til Afstemning over følgende Indstilling fra Folkethingets Finantsudvalg:

„For at fremme Behandlingen af Forslaget til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1855 til 31te Marts 1856 tillader det af Folkethinget nedsatte Udvalg sig at indstille, at samme Forslag gaaer til 1ste Behandling, før Udvalgets Betænkning afgives, hvilken vedtoges eenstemmigt med 67 St.

Uden Afstemning vedtoges det derefter, at Udkast til Lov, hvorved Rentefoden i visse Tilfælde frigjøres og Straffen for Uager m. v. forandres, gaaer umiddelbart til 1ste Behandling i Thinget.

Ligeledes vedtoges det uden Afstemning, at Forslag til Lov, hvorved § 14 i Loven af 14de April 1852 ophæves, maa nyde Fremme.

Man gif derpaa over til det næste Nummer paa Dagsordenen; Spørgsmaal om Fremme af Forslag til Lov om det kongelige Theaters Stilling og økonomiske Forhold.

Rirke- og Underviisningsminister: Den ærede Forslagsstiller yttrede i det Foredrag, hvormed han ledsagede sit Forslag, da han forelagde det, at han troede at turde støtte sit Haab om Forslagets heldige Fremgang ogsaa paa den Omstændighed, at den nuværende Cultusminister, som Medlem af den i sin Tid i Folkethinget nedsatte Comité, havde sluttet sig til et Lovforslag af lignende Indhold. Da imidlertid den ærede Rigsdagsmand selv tilføiede, at han vel indsaae, at den Slutning, han deraf drog, ikke just var aldeles sikker, saa vil det mindre overraske ham, naar jeg allerede paa Sagens nuværende Standpunkt tager Ordet, for om muligt at bevirke, at Forslaget ikke fremmes videre. Det vil saameget mindre kunne være overraskende for ham, som han sikkert vil erindre, at jeg ogsaa som Medlem af den omhandlede Comité nærede stor Tvivl og Betænknelighed ved et Par væsentlige Punkter, som optoges i Committeeens Betænkning, og derfra ere gaaede over